

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Ioviani Pontani. De Aspiratione Libri duo. Charon
Dialogus. Antonius Dialogus. Activs Dialogus. Aegidius
Dialogus. Asinvs Dialogus. De Sermone Libri Sex. Belli,
Qvod Ferdinandvs Senior ...**

Pontano, Giovanni Giovano

Venetiis, 1519

Vnde Vrbani dicti sunt, ac Faceti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12960

animus, atq; inter molestias iocus. Natura enim duce ad quietem trahimur, ac uoluptatem. Nam & a regibus, & bene constitutis populis, & a Romanis praecepit gentium dominis ludi suere, diuersi etiam generis instituti, quibus spectandis tum populus uniuersus, tum magistratus ipse relaxarentur quotidianis a laboribus, negotijsq; susceptis & priuatum & publice. Quando & fuisse, & qui cædendis exercentur lapidibus, & iocat inter se funditant, oblectandi gratia, & illa ubi desuerint, cantu labore mulcent, leniuntq; crumnas. Vnde & recte, & naturaliter ab equite Romano, eodemq; Poëta suauissimo dictum est.

Crura sonant ferro, sed canit inter opus.

Urbaniatem, ac ueritatem merito laudari.

M erito igitur laudatur urbanitas, expetiturq; a plerisq; urbanorum, ac facrorum hominum consuetudo, ac familiaritas. Et q; tractandis rebus, atq; administrandis, ratio recta præsidet, cuius maxime amica est ueritas, proinde a quibus ea colitur, ij et commendantur ab omnibus, et summo habentur in pretio. Ad hoc autem tu ueri, tu iucundi studiū, motusq; circa ea animorū, atq; affectus, moderatio ubi accesserit, eaq; quæ mediocritas dicitur, existent illico quæ & uiris bonis, & ciuibus ingenuis dignæ, & suo etiam utraq; nomine uocata est uirtus, altera quidem, quæ susceptorum laborū honestum si leuamen, relaxatioq; maxime laudabilis a curis, ac molestijs, altera uero quæ hominem ipsum ita constituat, ut per eam constet humana conciliatio, uigeatq; in ciuitate fides, penes quam actionum nostrarum omnium, ac negotiationum uinculum existat, ac promissorum, dictorumq; obseruatio. Quod ita esse nobis innuit Christus & deus idem, & homo, cum ueritatem se se esse professus est. Verum cum ipsis e uirtutibus aliæ uer sentur aut in eroganda pecunia, aut in obeundis periculis, aliæ in moderandis uoluptatibus, aut in reddendo quod suum est, cuiq; , alijsq; , atq; alijs aliæ, nominéq; singulæ appellantur suo, hæ quidem due, quæ tum ueritatem in dicendo, tum leporem sequuntur, circa orationem tam operam suam conferunt, uerbâq; sibi perinde, ac materiam submisstrant. Et alteri quidem quæ relaxationem queritat ab laboribus ac molestijs maiores nostri nomen fecere Urbaniati, & qui ea prædictus esset, nunc Urbanum dixerunt, nūc uero aut Facetum, aut Comem.

Vnde Urbani dicti sunt, ac Faceti.

E t Urbanos quidem uocare, quod ij oratione ueteretur, & aue, et co

AA ij

DE SERMONE

81

qui in urbe conuersaretur digna. cum uiuentium in agris et uita es-
set a gressior, et sermo etiam qui rus referret, rusticanaeque consuetudi-
nis tum mores, tum etiam locutionem, ac gestus. Facetos uero, quod in
congregationibus, collucitionibusque domesticis, familiaribus item, ac po-
pularibus in sermonibus uerba cum iucunditate facerent, cumque audi-
entium uoluptate, ac recreatione. Etenim apud priscos illos uerbū Fa-
cio maxima in usurpatione fuit loquendi, quādo et fœdus facere, et
pacē, et bellum, et insidias, et ludos, et delicias, et iocos, et uerba
facerent dicebant, aliaque etiam plurima diuersi quoque generis, et qui ele-
ganter, ac copiose Facundos, et tum Facundiā, tum Facunditatem di-
cendi uim, quibus in uocibus temporis illius Poëtæ quantitatī uti con-
sulerent, tertiam literam geminarūt. Nam ne à fatu dictus sit Facun-
dus, tertia repugnat litera, ne' ue à fando, plura simul obstant. Itaque
qui uerba facerent serendis in sermonibus, cum audientiū oblectatio-
ne, ac dicendi lepore, Facetos eos dixere, et comes, adhæc et Festuosi,
et Lepidos, nec minus libenter etiam Salsos.

De Lepidis, Festuis, et Salsis.

Quanquam autem hi ipsi quos nominauimus, eodem continentur genere,
suntque inter se cognati, et familiæ penè eiusdem, differunt tamen in
ter se. Quocirca ostendendum uidetur, in quo ab alio aliis iudicetur
differre. neque in digna sane, neque in utiliis inquisitio. Cum sit omnino
nihil tam fugiendū in differendo, ratiocinandoque, quam ne Cōfusio, in-
certitudoque exoriatur ē uerbis aliqua, neque aliud magis sequēdū, quæ ut
distinctio adhibeat, selectioque et uerborū, et rerum. Tentabimus
igitur quoad fieri poterit, et res ipsa tulerit, secernere eos inter se, ut
quid commune inuicem habeant, quid item disunctum, aperte intel-
ligatur. Ac materia quidem ipsa communis ē, oratio scilicet, ac uerba,
et item finis, ac propositum. Quæritur enim pariter ex dictis oblecta-
tio, ac uoluptas. Nāque (ut in carminibus nostris adolescentes lusimus)
Lepos leuando est ab labore dictus, partim mutatis, partim contractis
literis. Itaque Lepidus is uidetur, qui suauitate dicendi, teneritudineque
quasi quadam delectat et uerborum, et rerum. Ut apud Terentiu,
Aedepol te mea Antiphila laudo, et fortunatam iudico, dum huic for-
mæ studiisti, mores ut essent consimiles. Omnia ibi in gratiam puellæ,
et cum lepore dicuntur, et apud Plautum, Cum ego antehac te ama-
ui, et mihi amicam esse creui mea Gymnasium, et mairem tuam, tu
id mihi hodie aperius sis, tuque atque hæc soror si mea esses qui magis po-